

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt takke for i hvert fald den sidste del af svaret. Det var da glædeligt. Nej, jeg har aldrig forventet, at beskyldningen for kynisme bliver mødt med et ja, det er dog ikke sket. Det må være vores andres opgave at påvise det.

Jeg kan altså stadig væk ikke med min bedste vilje se, at der ikke foreligger en prioritering, når man siger, at disse anlægsarbejder kører videre. Nu fik jeg ikke svar på, hvor meget et personskadeuheld koster, og jeg ved heller ikke, om jeg kan få svar på, hvor meget man vil spare ved at udsætte et af disse store arbejder bare en måned. Jeg tror ikke, at der skal meget mere til, før vi kan køre fuldstændig som planlagt i sortpletbekæmpelsen, og så kan man altså ikke komme og sige, at der ikke ligger en prioritering, økonomisk ikke særlig begavet, så må den jo være menneskelig.

Jeg vil godt anholde ministerens første udtryk, at det er bedre at – ja, det er klart, at det er bedre at forebygge end at helbrede, det er vi enige om, men det, det handler om her, er at forebygge det ene eller det andet sted, og sortpletarbejdet er netop karakteriseret ved, at her ved vi, at det går galt, og så går vi ind og forebygger. Hvorimod den forebyggende effekt af at bygge f.eks. motorvejen på Sjælland færdig, ikke er så stor som den forebyggende effekt af at videreføre, eventuelt fremskynde det almindelige sortpletarbejde.

Jeg vil altså godt stille det direkte spørgsmål: hvor meget vil man spare ved at udsætte et af de projekter en måned? Jeg kan også sige: hvor meget udsættelse vil det koste at køre sortpletarbejdet videre som normalt? Hvordan ville det ramme anderledes ind, og igen: hvor meget forventer man efter de sidste beregninger at et personskadeuheld koster samfundet?

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg kan ikke svare på disse sidste konkrete spørgsmål, da jeg ikke er nogen computer. Det er absolut ikke kynisk, at jeg må svare, at jeg ikke kan svare. Jeg ved ikke, om spørgeren har fået påvist, at jeg er kynisk. Jeg vil hævde, at fra nu af og til min dødsdag vil det ikke lykkes fru Margrete Auken at påvise

noget sådant, men hun kan selvfølgelig altid påstå det. Det er jo meget hyggeligt og sjovt og underholdende, det bringer bare ikke nogen sag nærmere sin løsning. Det er da klart; at enhver økonomisk disposition er udtryk for en form for prioritering, og i det lys vil enhver besparelse kunne kaldes kynisk, en besparelse af social art, af sygdomsbekæmpende art, af trafikikkerhedsmæssig art, af en hvilken som helst art, som tænkes kan.

Jeg synes ikke, at det er udtryk for nogen stor administrativ visdom eller indsigt at sige, at man kan sætte et af arbejderne i stå en måned. Sådant kan man ikke operere, og jeg tror, at fru Margrete Auken kan få bekræftet hos alle administratorer, også hos trafikministre gennem årene – dem har der jo været mange af – at sådan kan man ikke lege. Det er gold teori, der hører til i en diskussion, men som ikke har noget med det levende liv at gøre. Jeg har givet fuldt tilsagn – og endda modtaget tak for det – om at gå så langt, som det er mig muligt, og så kan der altså ikke blive mere ud af det spørgsmål i dag, men vi kan godt tale sammen om det og arbejde sammen om det.

Margrete Auken (SF):

Jeg er meget overrasket over oplysningen om, at man ikke kan udsætte arbejder. Hvis vi går de forskellige hovedlandeveisprojekter gennem tiden igennem, ser vi, at mange af dem er blevet udsat af besparellesgrunde på det ene eller på det andet tidspunkt. En af de tidligere trafikministre – der har jo været mange af slagsen – sidder her og kunne gå op og bekræfte, at man gang på gang har udsat hovedlandeveisarbejder af besparellesgrunde, så det er i det virkelige liv noget, der rent faktisk foregår.

Når jeg tillod mig at diskutere den prioritering, så er det, fordi det foregår inden for det samme budget, og derfor kan det diskuteres, hvordan der prioriteres, når man sparer det ene sted og ikke sparer det andet sted.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg skal gøre pinen kort. Det er klart, at der også inden for samme budgetter foregår prioriteringer. Det er ikke nogen nyhed, og det er sådan på alle områder. Desuden tillader jeg mig at betvivle – men jeg må erken-